

מ"ת 14934/02/14 - מדינת ישראל נגד נתנאל לוי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 14934-02-14 מדינת ישראל נ' לוי (עציר)

בפני	כב' השופטת דנה מרשק מרום
מבקשת	מדינת ישראל ע"י עו"ד רייס
נגד	
משיב	נתנאל לוי (עציר) ע"י עו"ד גדליהו

החלטה

כתב-האישום

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של **הצתה** לפי סעיף 448 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 [להלן: "**חוק העונשין**"] ו**סחיטה באיומים** לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, יחד עם בקשה למעצר עד לתום ההליכים כנגדו.

על-פי עובדות כתב-האישום, המשיב קיבל צו הריסה לקרוואן בלתי חוקי שהציב בשוב גני מודיעין, בו התגורר עם אשתו. המשיב פנה אל המתלון, שמשמש כמנהל החברה לפיתוח שכונות מגורים ביהודה ושומרון, אותו הכיר היכרות מוקדמת, וביקש ממנו לפנות בשמו אל המינהל האזרחי ולסייע לו למנוע את הריסת הקרוואן.

המתלון הבהיר למשיב כי אינו יכול לסייע לו, והציע מספר הצעות חלופיות.

בהמשך, במספר הזדמנויות ובאמצעים שונים, איים המשיב על המתלון במטרה להניע אותו לסייע לו בביטול צו ההריסה; כשפגש אותו במסיבת ברית מילה, המשיב פנה אל המתלון ואיים עליו: "אם אני אפגע, אתה תיפגע". עוד אמר למתלון: "כדאי לך לשמור עלי".

ביום 15.12.13, בשוב חשמונאים (מקום המגורים של המתלון), עמד המתלון על הכביש בסמוך למדרכה, בפגישה עסקית. המשיב הבחין במתלון, נסע לעברו במהירות ובאופן מאיים ורק כשהגיע בסמוך אליו, הסיט את רכבו מהמתלון והמשיך בנהיגה מהירה.

המתלון נבהל והתקשר אל המתלון ושאל אותו לפשר מעשיו. הנאשם בתגובה איים עליו והמתלון ניתק את השיחה.

10 ימים לאחר מכן, ביום 25.12.13, הרסו אנשי המינהל את הקרוואן של המשיב.

הנאשם כעס על כך שהמתלונן לא סייע לו מול המנהל ולא מנע את ההריסה, החליט לנקום במתלונן ולהצית את רכבו.

ביום 29.12.13, בשעה 03:25 לפנות בוקר, הגיע המשיב אל ביתו של המתלונן עם אחר, כשהם מצוידים בארבעה בקבוקי תבערה ובהם בנזין. אותה עת ישנו בבית המתלונן, רעייתו וילדיהם. בחנייה הפנימית של הבית חנו שני כלי רכב השייכים למשפחת המתלונן.

המשיב והאחר זרקו מעל גדר האבן של הבית שני בקבוקי תבערה בוערים לכיוון כל אחד מהרכבים. רכב אחד התלקח וברכב השני פגעו שני בקבוקי תבערה, אשר החליקו אל הקרקע ובערו עליה. המשיב והאחר ברחו מהמקום.

בנו של המתלונן שמע קול פיצוצים, ראה להבת אש מחניית הבית והעיר את הוריו. בני המשפחה, בסיועם של שכנים, הצליחו לכבות את האש באופן שמנע את התפשטותה לתוך הבית.

כתוצאה ממעשיו הלכאוריים של המשיב, נגרם נזק משמעותי לרכבים ולחפצים אחרים שהיו בסמוך אליהם, כאשר בסך הכל נגרם למתלונן נזק כספי של למעלה מ- 200,000 ₪.

טיעוני הצדדים

2. ב"כ המבקשת טענה לקיומה של תשתית לכאורית על בסיס: עדויות המתלונן אודות איומי המשיב שקדמו להצתה; עדויות עדי ראיה למקרה אירוע בו נסע המשיב במהירות ברכבו לכיוונו של המתלונן; מסרונים וכן אמירה של המשיב מסרטון שהעלה לפייסבוק, ביום בו הרסו את הקרוואן שלו, בו הוא נשמע אומר **איזה רגוע, יש לי פה מלא דלק, בא לי לשרוף את הטרקטור, את כולכם**; זיהוי של המשיב על ידי רכז המודיעין בסרטי מצלמות האבטחה המצויות בשביל הסמוך לבית המתלונן, כאחד מהשניים שנצפו נמלטים מהזירה; התנהגותו המפלילה של המשיב לאחר ההצתה, שכוללת אמירות לאשתו בשיחות טלפון; שימוש בטלפון נוסף, במקביל לטלפון הרגיל שלו, אשר את קיומו הכחיש; שיחה עם ידידה, סטודנטית למשפטים, על איכוני טלפון והאזנות סתר - אשר התקיימה מייד לאחר האירוע; אמירות מפלילות של המשיב לחשוד נוסף ולמדובב בתא המעצר; בחלק מחקירותיו שמר המשיב על זכות השתיקה ולא מסר הסבר לראיות נגדו.

3. ב"כ המשיב טען כי התביעה הציגה מארג ראיות נסיבתיות, המספיקות לשלב החקירה בלבד, ואין מגיעות לכדי ראיות לכאורה - כך שלמעשה טען לעוצמת הראיות. הדגיש, כי גם בשלב זה של המעצר, הראיות הנסיבתיות צריכות להצביע על אפשרות אחת בלבד. הבהיר, כי אין מחלוקת לגבי השיחות אשר התקיימו בין המשיב למתלונן, כי אכן התקיים האירוע עם הרכב - אם כי המשיב מציע פרשנות שונה, וכן אין מחלוקת כי התרחשה הצתה. באשר למניע למעשה, הצביע על כך כי שני בתים נוספים נהרסו - האחד של עמוס עטיה, אשר נעצר אף הוא אך שוחרר בהמשך. בהקשר זה טען הסניגור, כי יש להשוות

את מצבו של המשיב למצבו של עטיה, ודי בכך כדי להורות על שחרורו. עוד הצביע על האינטרס של המתלונן אשר היה פעיל במהלך החקירה, והוא שחשד במשיב, כאשר המשטרה לא העמיקה בכיווני חקירה נוספים - למרות שהמדובר באדם שיש לו אויבים רבים. באשר לראיות הישירות, הכוללות את סרטוני האבטחה והזיהוי של המשיב על-ידי רכז המודיעין טען, כי צפייה בסרטונים מעלה כי לא ניתן להבחין בדבר, לרבות לא בסימן המייחד את המשיב. עוד טען הסניגור, כי לא ניתן ללמוד על התנהגות מפלילה לאחר האירוע, שכן מרשו עבר לצפון יחד עם אשתו, באשר היו הם מחוסרי דיור, ובמקביל עבד בצפון הארץ. עוד הפנה לתכני השיחות עם המדובב, מהם - לגישתו - לא ניתן ללמוד על תכנים מפלילים.

המסגרת הנורמטיבית

4. כידוע, בשלבהבחניתהראיותהאלכאוריתבלבד. במסגרתהשאלהאםלעצור נאשםעדתוםההליכיםהמשפטייםנגדו עלביתהמשפטלבחוןאםבחומרהחקירהמצוי הפוטנציאלהראייתי, אשרבסיומהמשפטיהאבכוחולהוכיחאתאשמתהעורר (בש"פ 8087/95 **זאדה נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(2) 133 (1996)).

5. דברים אלה נכונים, אף במקום בו חומר הראיות כולו מבוסס על מארג של ראיות נסיבתיות, וזאת, בתנאי שגלומה בחומר הראייתי הנסיבתי אפשרות סבירה להרשעה בתום ההליך העיקרי (בש"פ 3255/13 **חרב נ' מדינת ישראל**, מיום 20.5.13, בפסקה 11, וראו גם בש"פ 2911/08 **שוקרון נ' מדינת ישראל**, מיום 10.4.08; בש"פ 4306/09 **אבו ואסל נ' מדינת ישראל**, מיום 4.6.09; בש"פ 1636/13 **קאניאוונג נ' מדינת ישראל**, מיום 24.3.13).

ראוי להפנות במיוחד לדבריו של כב' השופט הנדל, בבש"פ 5588/12 **ניאמצ'יק נ' מדינת ישראל**, מיום 24.9.12, בנושא דיון ועוצמתן של הראיות הנסיבתיות, הדרושות לשם עמידה בהוראות סעיף 21 (ב) לחוק המעצרים:

"תיתכנה שלוש אפשרויות. הראשונה - הראיות לכאורה הנסיבתיות מובילות לתמונה ברורה של תוצאה הגיונית אחת. אם כך, כמובן, עמדה התביעה בנטל. השנייה - הראיות לכאורה הנסיבתיות אינן מובילות למסקנה מרשיעה אחת, גם אם יינתן להן מלוא המשקל, ואף בהערכה שכן יהא לאחר סיום ההליך העיקרי. היה וכן, לא עמדה התביעה בנטל המקדמי לגבי אותה עבירה. השלישית - עניינה כולל גם מעין מקרה גבול. הראיות לכאורה הנסיבתיות עשויות, לאחר שיעובדו בהליך המשפטי, להביא להרשעת הנאשם, וזאת ברמה של סיכוי סביר להרשעה. אם כך, עמדה התביעה בנטל הנדרש בהליך הביניים של מעצר עד תום ההליכים" (שם, בפסקה 8).

6. על רקע הלכות אלו, תיבחן התשתית הראייתית שהוצגה בעניינו של המשיב, הכוללת ראיות נסיבתיות וראיות ישירות.

סקירת הראיות

מניע ואיומים

7. לאחר שהתרחשה ההצתה, נגבתה עדות המתלון מיום 30.12.13 בשעה 10:33 אשר מסר, כי היו לו כססוכים עם מספר ספקים, אך היחיד שחצה את הקווים הוא המשיב (שורה 24). המתלון תיאר בעדותו את השתלשלות האירועים המתוארת בכתב-האישום, החל מבקשתו של המשיב שביקש לסייע לו במינהל, מאחר והמתלון מתפקד כמנהל החברה שהקימה את הישוב. המתלון הסביר לו שאין באפשרותו לסייע לו. כשכונס הנכסים, עו"ד אמנון גלברט, שהשטח בו היה ממוקם הקרוואן נמצא באחריותו, החל להפעיל לחץ על המשיב לפנות את הקרוואן, החל המשיב לשלוח אליו מסרונים, אותם הציג, שתוכנם: **"אם אתה לא מוריד את אמנון מהגב שלי"**, כשהמתלון ענה: **"מה אתה בדיוק רוצה"**, ענה המשיב: **"תוריד אותו מהגב"**, ענה לו חזרה המתלון: **"זה לא נשמע טוב"** (ראו גם דו"ח פעולה מאת ע.ת. 7 מיום 2.2.14).

8. עוד תיאר המתלון, כי מספר ימים לאחר חילופי המסרונים האמורים, פגש את המשיב בברית מילה ושאל אותו לפשר ההודעות. סיפר, כי המשיב העביר לו מסר מאיים שאם יקרה לו משהו, אז יקרה משהו גם למתלון (שורות 41-43 להודעתו מיום 30.12.13), כאשר המשיב אמר לו שלא מסר פרטים במסרונים על מנת שלא להפליל את עצמו.

ארוע האיום באמצעות הרכב מיום 15.12.13

9. המתלון מסר, כי כשבוע וחצי - שבועיים לפני אירוע ההצתה, התרחש האירוע המתואר בסעיף 8 לכתב האישום (שורות 44-54 לאותה הודעה). המתלון תיאר, כי עמד בחזית בית ביישוב חשמונאים, אותו הציג לבני הזוג גלי וישראל ונחוצקר, יחד עם מתווך דירות בשם אילן זינו. ברגע שעמד ברחוב, והאחרים עמדו על המדרכה, המשיב נסע לעברו באופן מסוכן ומאיים, וכשהגיע בסמוך אליו, היטה המשיב את רכבו. המתלון סיפר שמיד התקשר אל המשיב לשאול אותו על פשר התנהגותו, כאשר המשיב המשיך לדבר אליו ולהעביר לו מסרים מאיימים, אז ניתק את השיחה.

לענין זה ראו גם מזכר מיום 20.1.14, אשר נערך על-ידי ע.ת.1, בו מצוין כי ניתוח תקשורת של מכשיר הנייד של המתלון מעלה, כי במהלך חודש דצמבר 2013, יש שיחה אחת בלבד בין המתלון למשיב. השיחה האמורה התקיימה ביום 15.12.13 בשעה 12:46, בסמוך לארוע "נסיון הדריסה".

ביום 4.2.14, המתלון ביצע שחזור של האירוע, אשר צולם ותועד (ראו דו"ח צילום של ע.ת. 4, והדיסק).

בהודעתו של אילן זינו (ע.ת. 25), מתוון הדירות, מיום 1.1.14 בשעה 13:13, תיאר את האירוע, אשר התרחש לפני כשבועיים לערך (באופן אשר תואם את מועד שיחת הטלפון), בדומה לתיאורו של המתלון. סיפר, כי לפתע הגיע רכב יונדאי כסוף, בני הזוג צעקו ונבהלו, מהצעקה שלהם הוא הסתובב וראה את הרכב שעבר אותם ב"מהירות מטורפת". המתלון אמר לו שהמדובר במשיב והתקשר אליו.

ישראל ונחוצקר (אחד מבני הזוג - ע.ת. 27) תיאר בהודעתו במשטרה מיום 2.1.14 בשעה 09:50 את האירוע האמור, כאשר הגיע רכב במהירות והרכב "עשה תנועה של לדרוס אותו" (את המתלון), הגיע קרוב - מרחק של עשרות ס"מ ואז היטה את הרכב והמשיך בנסיעה מהירה (שורות 11 - 12). המתלון אמר לו שמדובר בחברו ומדובר "בצחוק", מיד התקשר ושוחח בטלפון - והעד הוסיף שכל האירוע נראה כמעשה קונדס כי כך הציגו אותו.

רעייתו, גלי ונחוצקר (ע.ת. 28) תיארה בהודעתה במשטרה מיום 2.1.13 בשעה 10:06, כי ראתה רכב מגיע במהירות יחסית לכיוונו של המתלון, הרכב זז הצידה. בעלה ישראל שאל את המתלון מה קרה והמתלון צחק - אם כי ייתכן כי היה זה ממבוכה; המתלון התקשר למי שנהג ברכב - אך היא ובעלה היו מזועזעים.

10. בהודעתו מיום 29.1.14 בשעה 13:22, נשאל המשיב אודות אירוע זה, והסברו היה כי נסע במהירות המותרת, כשמדובר בעלייה חדה והוא נסע במהירות של 30 קמ"ש לערך (שורה 40). המשיב אמר כי לא הסיט את רכבו לכיוונו של המתלון, אלא עקף את הבמפר (פס האטה) מצד ימין. לאחר שעזב את המקום, התקשר אליו המתלון ואמר לו שנבהל. המשיב אמר שהתנצל ושלא התכוון. כשנשאל למה המתלון נבהל, ענה: **"אין לי מושג. סתם היה לו נחמד לעשות לי טלפון באותו רגע, לומר לי שלום"** (שורה 52).

כשנאמר למשיב שבני הזוג הזדעזעו מהאירוע, ענה שהמתלון אמר להם להזדעזע (שורה 58).

ארוע ההריסה וסרטון בפייסבוק

11. הקרואן של המשיב נהרס ביום 25.12.13, ארבעה ימים לפני אירוע ההצתה. בסרטון שהעלה המשיב דרך חשבון הפייסבוק שלו (מוצג ל"ו), ניתן לראות את הקרואן בעת הריסתו, כשהמשיב נשמע לקראת סוף הסרטון אומר: **"איזה רגוע, יש לי פה מלא דלק, בא לי לשרוף את הטרקטור, את כולכם"** (ראו מזכר ע.ת. 18 מיום 5.1.14 יחד עם תמונות, ודו"ח צפייה של ע.ת. 1 לצד הסרטון עצמו).

ההצתה

12. ארבעה ימים לאחר מכן, ביום 29.12.13 בשעה 03:25 לפנות בוקר, נזרקו ארבעה בקבוקי תבערה (המכילים בנזין) לכיוון חניית ביתו של המתלונן, כאשר נגרם נזק כבד לרכב אחד ולרכב השני נגרם נזק קל. ראש צוות כבאות (ע.ת. 36), מסר הודעה מספר שעות לאחר מכן, תיאר כי אסף שרידי בקבוקי תבערה, והתרשמותו היתה, כי אין ספק כי המדובר בהצתה במזיד. כן הפנתה ב"כ המבקשת לדו"ח מז"פ, המעלה זיהוי של שני מוקדי שריפות של בקבוקי תבערה (נערך על-ידי ע.ת. 10); צילום זירת האירוע - לרבות מצלמות האבטחה (על-ידי אותו העד), חוות-דעת מז"פ לפיה החומר שהיה בבקבוקים הינו בנזין (שנערך על-ידי ע.ת. 15), מסמכים הקשורים להערכת כספית של נזקי המתלונן, כמפורט בכתב-האישום.

סרטוני האבטחה

13. מצפייה בסרטון האבטחה מביתו של המתלונן, ניתן לראות כי בשעה 03:54 בנומרטור, נזרק חפץ בוער לכיוון הרכב ושתי דמויות נראות תוך בריחה מהמקום.

בצפייה בסרטון מהמצלמה המוצבת על בניין מספר 6 ברחוב (ב"שביל הבריחה") בשעה 03:30:05 בנומרטור, ניתן להבחין בדמויות של שני אנשים רצים. הרץ השני נראה כלובש קפוצ'ון וגבוה מהרץ הראשון, בעל רגליים ארוכות. (ראו גם דו"חות צפייה של ע.ת. 1 מיום 30.12.13).

ראוי לציין, כי בסרטון ממצלמה נוספת (מביתו של אלי גירון), נראית דמות רצה לביתו של עמוס עטיה, אותה לא ניתן לזהות. בסביבות השעה 3:00, נראה רכב קטן נוסע, אשר יכול להתאים לרכב יונדאי גטס המצוי בבעלותו של המשיב. בהודעתו מיום 30.12.13, מזהה המתלונן את הרכב כרכבו של המתלונן (שורות 86 - 88).

זיהוי המשיב

14. לזירה הגיע רכז המודיעין אבי בן-עמי (ע.ת. 4), אשר תחקר את המתלונן ושמע ממנו אודות חשדו כי המצית הינו המשיב. לאחר מכן, צפה בסרטוני האבטחה. במזכר מיום האירוע כתב, כי צפה בסרטון האבטחה מביתו של המתלונן, שם נראים שניים - האחד נמוך והשני גבוה לבוש בקפוצ'ון - זורקים את בקבוקי התבערה. ציין, כי הבחור הרזה והגבוה אשר נראה זורק את בקבוקי התבערה דומה לתיאור של המשיב. בהמשך, צפה בסרט האבטחה מ"שביל הבריחה", שם זיהה את אותו בחור גבוה לבוש בקפוצ'ון כמשיב - הפעם לפי מבנה גופו ו"צורת הריצה" שלו, אותה הוא מכיר מהשטח.

כחודש לאחר מכן, נגבתה עדות מאותו רכז מודיעין (ראו הודעה מיום 27.1.14). בהודעה זו, לא ציין כי זיהה את המשיב לאחר שצפה בסרטון האבטחה מביתו של המתלונן, אלא חזר על כך כי זיהה את המשיב בסרטון מ"שביל הבריחה", שכן צורת הריצה שלו היא ייחודית וגמלונית, בעבר רדף אחריו, כשהמדובר בעברין המוכר לו היטב מעבודתו מזה 7 - 8 שנים. עוד תיאר כי זיהה אותו לפי מבנה גופו הגבוה והרזה, וכן ראה אותו לובש אותו

קפוצ'ון. עמד על כך, כי את המעורב השני לא זיהה. עוד ציין, כי לא ידוע על קשר שקיים בין המשיב לבין עמוס עטיה.

התנהגות מפלילה לאחר האירוע

15. ב"כ המבקשת הפנתה לכך שבסמוך לאירוע ההצתה, עבר המשיב לצפון. בחקירתו מיום 29.1.14 בשעה 13:22, מסר גירסה לפיה, חי כחודש בבית הוריה של אשתו בקרית אתא, משום שנוח יותר לאשתו להיות ליד אמה. נשאל אם ישן רק אצל הורי אשתו בצפון או שהיה במקומות נוספים. על כך ענה המשיב כי ישן בעוד כמה מקומות, אך אין לו מה לפרט בנושא ואינו זוכר (שורה 30).

16. עיון בתמלילי שיחות 186 ו - 30 שעלו בהאזנות סתר, במהלך חודש ינואר (5.1.14, 22.1.14) בין המשיב לבין אשתו מעלים, כי בניגוד לגירסתו במשטרה, השניים אינם נמצאים יחדיו, אשתו מעוניינת לבוא ולהצטרף אליו, אלא שהמשיב אינו מעוניין בכך. בשיחה 30, שואלת אותו רעייתו האם הוא רוצה שהיא תבוא או שהוא רוצה לחזור, ועל כך ענה שהוא "מת לחזור". בהמשך אמר לה: **"את רואה אני כל לילה אני במקום אחר... אני לא רוצה שיפתיעו אותי, זהו (צוחק)". "את מבינה? אז אני מסחרר אותם, לא מסחרר אותם אני לא יודע אם זה.. אבל סתם כזה את יודעת, בשביל אה... שלא יעצרו את העבודה את מבינה? אני רוצה לסיים את העבודה".**

בהמשך אמר: **"את מבינה? אני או בעבודה או מטייל נעלם, את מבינה?"**

17. המשיב החל להשתמש בטלפון אחר, במקביל למספר הרגיל שלו.

שיחה 195 בין המשיב לאחר- דוד חנופה (ע.ת.38) - מיום 5.1.14 בשעה 17:23 מתחילה בחילופי דברים בנושאי עבודה, ובהמשך השיחה אומר המשיב כי יש לו מספר טלפון נייד נוסף. דוד חנופה נחקר ביום 4.2.14 בשעה 11:19 (שורה 49), באשר לשיחה 195 שניהל עם המשיב, ואישר, שייתכן והמשיב התקשר אליו לאחר מכן ממספר אחר. העד ציין כי, הדבר נראה לו כעת חשוד (שורה 51). העד אף מספר על תוכן השיחה בינו לבין המשיב כשהאחרון התקשר אליו מהטלפון האחר שלו (שורה 58).

כן ראו שיחות 23 ו - 18 עם אחרים, בהקשר זה.

ייאמר, כי בחקירתו של המשיב מיום 29.1.14, שלל הוא כי משתמש בטלפון נייד נוסף, מלבד המספר שעליו הצהיר (050-9721916).

18. יומיים לאחר אירוע ההצתה (ביום 31.12.13 בשעה 16:18), מקיים המשיב שיחה עם ידידתו צליל מזרחי, סטודנטית למשפטים (שיחה 30). המשיב הוא שמתקשר אליה ושואל אותה שאלות לגבי

איכונים. בסיום השיחה שאלה אותו האם אינו סומך עליה, על כך ענה המשיב שאינו סומך כעת על עצמו.

בהודעתה במשטרה מיום 30.1.14 בשעה 12:52, מסרה צליל מזרחי (ע.ת. 35), שהמשיב התקשר אליה לפני כחודש ממספר טלפון אחר מזה שהיה קיים בזיכרון הטלפון שלה (המספר שהמשיב מסר בחקירתו). עוד ציינה כי בשיחה שקדמה לכך, חושבת שהמשיב התקשר אליה ממספרו הרגיל (שורה 33), אז שאל אותה לגבי הרשעה וזיכוי ומהו רף ההוכחה הנדרש. בהמשך לשיחתם על האיכונים, המשיב הגיע לביתה ב- 22:00 בלילה (שורה 72), ושאל אותה על איכונים והאזנות סתר (שורה 70).

אמירות מפלילות של המשיב בתרגילי חקירה עם עמוס עטיה ועם מדובב

19. עמוס עטיה נעצר יחד עם המשיב ביום 29.1.14. ב"כ המבקשת פירטה, כי בעניינו לא נמצאו די ראיות הקושרות אותו לפרשה, ועל כן שוחרר עוד בשלב החקירה.

עם זאת, במהלך המעצר, נערכה בין השניים שיחה מוקלטת ברכב אשר הוביל אותם לחקירה. המשיב מתייחס לשיחת טלפון "בעייתית" שנערכה בין השניים ביום לפני כן; לאחר שעטיה מספר למשיב שעומדים לעצור את חברתו, המשיב מגיב כי חייבים "לסגור את הפינה הזו, שלא תדבר שום דבר".

בתרגיל חקירה נוסף שנערך ביום 3.2.14, מביעים השניים את חששם מהקלטות, ורק במהלך הנסיעה מדברים ביניהם על החקירה, על הסרטים שהראו להם ועל הקלטות. המשיב אומר שעליו יש יותר (לעומת עטיה), שני הטלפונים שלו וכו'.

20. עיון בשיחותיו של המשיב עם מדובב ששהה עימו בתא (ע.ת. 23), וכן בהודעותיו של המדובב מעלים את המניפולטיביות של המשיב ואת נסיונותיו להערים על המשטרה. בין השאר, ביקש מהמדובב כי יתקשר לאשתו ושיזכיר לה כי אסור לה לדבר עם אף אחד ללא עורך-דין, וכי היא מכירה את כל הסיפור (עמ' 19 לתמליל יום 29.12.13, הודעת המדובב מיום 31.1.14 שורה 10 - 11). עולות אמירות מפלילות נוספות בפני המדובב: כי כבר חודש הוא מחכה שיעצרו אותו, כנראה יש עדות ממשהו והוא מפחד מזה אבל מסוגל להתמודד כי זה מילה מול מילה; עוד מתאר כי הסתבך במשהו לא רציני, תיק סתם של "8 חודש"; כי חיכו לו בפינה והקשיבו לטלפון כל החודש, וצריך לבלבל אותם.

21. כאשר עומת המשיב עם אמירותיו למדובב, בחלק מהמקרים שמר על זכות השתיקה וטען כי רצה "להתערבב" עם המדובב, שהציג את עצמו כעברין "כבד" (הודעה מיום 3.2.14 בשעה 13:34, שורות 122 - 126).

חקירות המשיב

22. המשיב מסר גירסאות באשר לסוגיות הנקודתיות אשר פורטו לעיל. בכל שאר הנושאים הקשורים למסרונים, להצתה עצמה, לשיחות עם צליל מזרחי, למעורבותה של אשתו ולאחר שעומת עם הסרטים והאמירות המפלילות - שמר הוא על זכות השתיקה (ראו הודעות מיום 30.1.14, 31.1.14, 3.2.14).
23. בעימות שנערך עם המתלון ביום 2.2.14, בעת שהמתלון עמד על גירסתו באופן עקבי, הרי שהמשיב לא הגיב באופן ענייני, חזר ואמר כי לא נפגש עם עורך-דינו טרם העימות, ואמר כי יש דברים מסולפים. המשיב הכחיש מספר פעמים שהוא זה שזרק את בקבוקי התבערה (שורות 56, 60, 63 בדו"ח ביצוע עימות).

דין והכרעה

23. מכל האמור לעיל, עולה מארג ראיות, שבעיקרו הוא נסיבתי, אך מהווה תשתית ראייתית לכאורית במידה הנדרשת לשלב זה, ועל-פי הקבוע בפס"ד **ניאמצ'יק** הנ"ל. אין המדובר בתשתית ראייתית מוחלטת, כטענת ההגנה, אלא בעלת עוצמה ניכרת, הבנויה ממספר נדבכים.
24. המארג הראייתי מעלה את הרקע לביצוע ההצתה כלפי המתלון דווקא; את האיומים שספג המתלון מהמשיב לפני ההצתה; האירוע המכונה "נסיון הדריסה" כלפי המתלון שבמרכזו נסיעה מאיימת לעברו; אמירותיו של המשיב בסרטון ה"פייסבוק". מספר ימים לאחר מכן מתרחשת ההצתה, שלאחריה, למרות גירסת המשיב, נמלט והסתתר לבדו עד שנעצר בצפון. לכל אלו יש לצרף התנהגויות מפלילות נוספות כגון: שימוש בפלאפון נוסף, לו התכחש המשיב; שיחות "התייעצות" עם ידידתו, סטודנטית למשפטים, ואמירות מפלילות שעלו במהלך תרגילי חקירה בין המשיב לבין עטיה, ובין המשיב לבין מדובב. לצד כל אלו, מצויה שתיקתו של המשיב בסוגיות מרכזיות, או מסירת גירסה הסותרת ממצאים שעלו בהאזנות הסתר או אמירות עדים אחרים, נטולי אינטרס.
25. אין לשאלת שחרורו של עטיה כל קשר לדיות הראיות בעניינו של המשיב, ואין בה כדי לבסס ראשיתה של טענת אפליה. אמנם, עיון בחומר החקירה מעלה כי ייתכן וגם עטיה היה מעורב באירוע. עם זאת, שחרורו נבע מקיומה של תשתית ראייתית חלשה יותר כלפיו, ואין לו כל השלכה לעניינו של המשיב.
26. הסניגור הצביע על כך, שב"שביל הבריחה" נתפסה כפפה, אשר נמצא בה ממצא ד.נ.א - לא של המשיב. אין בכך כדי לפגוע בתשתית הראייתית הקיימת. כך גם לגבי מחדלי חקירה נטענים - כגון חקירת אנשים נוספים עימם היה המתלון מסוכסך. מקומן של טענות אלו להיבחן, על רקע מארג הראיות הקיים, במסגרת התיק העיקרי.

27. עוד הצביע הסניגור על כך, שצפייה בסרטוני האבטחה מעלה, כי אין כל יכולת לזהות את המשיב, כפי שעשה רכז המודיעין. צפיתי מספר פעמים בסרטונים, כשנראה בהם בבירור אדם גבוה ורזה, לבוש בקפוצ'ון, רץ ב"שביל הבריחה". שאלת יכולת הזיהוי של רכז המודיעין - לרבות על בסיס היכרותו עם המשיב, גם במהלך מרדפים, עד כדי יכולתו לזהותו על-פי אופן הריצה הגמלוני שלו, ראוי שתתברר לעומק במהלך התיק העיקרי.

28. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, אני קובעת, כי התביעה עמדה בנטל המוטל עליה להוכיח קיומה של תשתית ראייתית לכאורית בעלת עוצמה מספקת, ללא כירסום.

עילת מעצר

29. מעשיו של המשיב מבססים מסוכנות לציבור בכלל, ולמתלון בפרט. המסכת המתוארת כוללת איומים מילוליים, איומים בהתנהגות - ולבסוף סיכון בני ביתו ורכושו של המתלון במעשה ההצתה. נראה כי אך בזכות ערנותו של בנו של המתלון, אשר שמע את ניפוץ הזכוכיות - לא הסתיים האירוע בנפגעים בנפש.

לכך יש להוסיף, כי למשיב עבר פלילי הכולל 3 הרשעות קודמות בין השנים 2005 - 2013, לרבות בביצוע עבירות **הצתה**, סמים והפרעה לשוטר - אם כי יש לציין, כי כל ההליכים הסתיימו בהטלת ענישה הרתעתית בלבד.

30. לעילת המסוכנות, מתווספת גם עילה של חשש להימלטות מהדין וחשש לשיבוש - אשר עולה באופן מובהק מהתנהגותו של המשיב לאחר האירוע, בכך שהסתתר במהלך כחודש, השתמש בפלאפון נייד נוסף - וכן מתכני השיחות עם עטיה ועם המדובב.

31. אשר על כן, קובעת אני כי ב"כ המבקשת צלחה בהצגת תשתית ראייתית לכאורית המקימה סיכוי סביר להרשעה, וכן קמות בעניינו של המשיב שתי עילות המעצר הנטענות.

32. ב"כ המשיב הציג חלופת מעצר, אך ב"כ המבקשת ביקשה לטעון בסוגיה זו לאחר קבלת החלטה בענין קיומן של ראיות לכאורה - ועל כן, בעניין זה, יטענו עתה ב"כ הצדדים.

ניתנה היום, א' אדר ב תשע"ד, 03 מרץ 2014, במעמד הנוכחים.